

1. Stanisław Adamczyk

Pan Stanisław Adamczyk był członkiem NSZZ „Solidarność” związanym z tzw. „Grupą Jelczańską” działającą na terenie Jelczańskich Zakładów Samochodowych w Jelczu.

W ramach prowadzonej działalności opozycyjnej zbierał składki pieniężne na działalność związkową i kolportował nielegalne wydawnictwa podziemne, ulotki i czasopisma, m.in: „Gross Rosen”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca” „Tygodnik Wojenny”, „Podaj Dalej”.

W maju 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Zakładzie Karnym w Nysie, gdzie przebywał do lipca 1982 r.. Po zwolnieniu z internowania kontynuował działalność konspiracyjną i był rozpracowywany przez SB.

2. Czesław Cechnicki

Pan Czesław Cechnicki w październiku 1980 r. był współtwórcą i przewodniczącym Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w Spółdzielni Inwalidów „Delta” w Zgorzelcu. Działał także w Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim i Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Ziemi Zgorzeleckiej. W tym okresie kolportował prasę niezależną, m.in. „Solidarność Jeleniogórską” i „Odrodzenie”. W styczniu i w lutym 1981 r. uczestniczył w strajku okupacyjnym w klubie „Gencjana” w Jeleniej Górze.

Po 13 grudnia 1981 r. organizował na terenie Zgorzelca sieć kolportażu ulotek, wydawnictw niezależnych i prasy podziemnej – m.in. „Biuletynu Dolnośląskiego”, „Z Dnia na Dzień”, „Ogniwa”, „Tygodnika Mazowsze”. W sierpniu 1982 r. był współorganizatorem i uczestnikiem demonstracji w Zgorzelcu zorganizowanej z okazji drugiej rocznicy podpisania porozumień sierpniowych.

W latach 1982-1987 był działaczem Oddziału „Solidarności Walczącej w Zgorzelcu, a w latach 1984-1987 współpracownikiem Niezależnego Ruchu Działania „Solidarność”.

Za swą działalność był wielokrotnie zatrzymywany i rewidowany, a także rozpracowywany przez funkcjonariuszy SB.

3. Janusz Czachorowski

Pan Janusz Czachorowski od 1980 r. zaangażował się w działalność Koła NSZZ „Solidarność” w Liceum Ogólnokształcącym w Strzelinie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kolportował ulotki oraz nielegalne wydawnictwa. W styczniu 1982 r. Pan Janusz Czachorowski został internowany, a następnie osadzony w Ośrodku Odosobnienia we Wrocławiu, a potem w Nysie, gdzie przebywał do lutego 1982 r. Po opuszczeniu obozu internowania nie zrezygnował z aktywności w strukturach NSZZ „Solidarność”, w związku z czym we wrześniu 1982 r. został ponownie internowany w Ośrodku Odosobnienia w Nysie, gdzie przebywał do października 1982 r.

Po zwolnieniu, Pan Janusz Czachorowski brał udział w przedsięwzięciach Klubu Inteligencji Katolickiej, organizował spotkania i prelekcje oraz zajmował się rozpowszechnianiem pism podziemnych.

4. Andrzej Drabikowski

Pan Andrzej Drabikowski od września 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Lokomotywni PKP Wrocław Główny.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność związkową w podziemiu. W swoim zakładzie pracy kolportował pisma i ulotki, m. in.: „Z Dnia na Dzień” oraz „Solidarność Walcząca”. W 1982 r., w związku z prowadzoną działalnością, został aresztowany i skazany wyrokiem Sądu Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W marcu 1983 r. Pan Andrzej Drabikowski został ułaskawiony przez Radę Państwa i zwolniony z Zakładu Karnego w Strzelinie.

5. Paweł Lucjan Górecki

Pan Paweł Lucjan Górecki od 1987 r. był członkiem i aktywnym działaczem Międzyszkolnego Komitetu Oporu we Wrocławiu. Aktywnie uczestniczył w spotkaniach członków organizacji, kolportował na terenie IX Liceum Ogólnokształcącego im. Juliusza Słowackiego we Wrocławiu, którego był uczniem, nielegalne wydawnictwa w szczególności pismo „Szkoła Podziemna” oraz inne sygnowane przez MKO oraz tzw. „dorosłą opozycję”. Uczestniczył w akcjach ulotkowych, demonstracjach oraz innych wydarzeniach organizowanych przez MKO. W miejscu swojego zamieszkania przechowywał nielegalne wydawnictwa, które następnie dostarczał do kolporterów i konspiracyjnych „magazynów”.

6. Władysław Hajdun

Pan Władysław Hajdun w latach 1982-1989 działał w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” na terenie Milicza.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był zaangażowany w pomoc charytatywną dla więźniów politycznych i ich rodzin. Zajmował się także koordynacją kolportażu nielegalnej prasy na terenie Milicza, Krotoszyna i okolicznych miejscowości.

Przed wyborami 4 czerwca 1989 r. był zaangażowany w kampanię propagandową na rzecz Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Miliczu.

7. Jerzy Hendzel

Pan Jerzy Hendzel od września 1980 r. działał w strukturach NSZZ „Solidarność” w Fabryce Maszyn Górniczych „Famago” w Zgorzelcu

W latach 1982-1987 był członkiem Tajnej Komisji Zakładowej w „Famago”, i Oddziału Solidarności Walczącej w Zgorzelcu, organizował pomoc represjonowanym działaczom. W latach 1982 - 1985 był współzałożycielem, autorem i drukarzem podziemnego zakładowego pisma „Fama”. Zajmował się kolportażem pism, ulotek i książek, m.in.: „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, „Fama”, „Zgorzelina”, „Tygodnik Mazowsze”, „CDN”, „Wiadomości Bieżące”, „Zeszyty Literackie”.

W kwietniu 1985 r. aresztowano go za kolportaż nielegalnych wydawnictw, po miesiącu został wypuszczony na wolność. W sierpniu 1985 r. został skazany na 2 lata ograniczenia wolności oraz grzywnę.

8. Sławomira Jabłońska

Pani Sławomira Jabłońska od września 1980 r. działała w Komitecie Założycielskim NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Sportu i Rekreacji Wrocław-Fabryczna. Była doradcą prawnym Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego, a następnie specjalistą w Biurze Interwencji Zarządu Regionu. W związku z prowokacjami wobec działaczy Solidarności pełniła funkcję pełnomocnika NSZZ „Solidarność” ds. kontaktów z Komendą Wojewódzką Milicji Obywatelskiej we Wrocławiu

Pani Sławomira Jabłońska po wprowadzeniu stanu wojennego została internowana. W Ośrodku Odosobnienia w Gołdapi, przebywała do kwietnia 1982 r.

Po uwolnieniu była uczestniczką wielu strajków i manifestacji, m. in. w czerwcu 1982 r. we Wrocławiu oraz w 1985 r. pod Ambasadą PRL w Paryżu. W latach 1983-1984 współpracowała z Arcybiskupim Komitetem Charytatywnym, organizując pomoc dla osób pozostających w ukryciu.

9. Feliks Jakimowicz

Pan Feliks Jakimowicz od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”.

W okresie stanu wojennego był fotografikiem dokumentującym m.in.: demonstracje i walki uliczne we Wrocławiu. Jako kurier przewoził z Wrocławia do Szczecina pisma podziemne. Zajmował się drukowaniem pism podziemnych, m.in.: „U Nas” i „Z Dnia na Dzień”. W marcu 1983 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy MO za kolportaż ulotek i pism niezależnych i uczestnictwo w nielegalnej manifestacji. KWMO we Wrocławiu prowadziło przeciwko niemu dochodzenie, które umorzono w maju 1983 r. z powodu braku dowodów winy.

Pan Feliks Jakimowicz był wielokrotnie przesłuchiwany oraz rewidowano jego mieszkanie i miejsce pracy. W wyniku szykan stosowanych przez funkcjonariuszy w latach 1983 – 1987 został pozbawiony pracy.

10. Zbigniew Jakubiec

Pan Zbigniew Jakubiec rozpoczął działalność w NSZZ „Solidarność” we wrześniu 1980 r., jako członek Wszechnicy Związkowej, był doradcą osób zakładających związki zawodowe w zakładach pracy. Współorganizował również struktury związkowe w Oddziale Państwowej Akademii Nauk we Wrocławiu, gdzie w 1981 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komitetu Zakładowego.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, uczestniczył w strajku okupacyjnym na Politechnice Wrocławskiej. W latach 1982-1989 podjął współpracę z Solidarnością Walczącą. Udostępniał wówczas swoje mieszkanie dla celów związanych z emisją audycji Radia Solidarność Walcząca oraz brał udział w drukowaniu i kolportowaniu podziemnych wydawnictw, min. „Z Dnia na Dzień”, „Wiadomości Bieżące”. Od 1982 r. aktywnie uczestniczył w działalności Arcybiskupiego Komitetu Charytatywnego we Wrocławiu, który został powołany przez ówczesnego arcybiskupa Henryka Gulbinowicza. Uczestniczył w udzielaniu pomocy osobom internowanym oraz ich rodzinom, pośredniczył w przekazywaniu pomocy z zagranicy, prowadził również kartotekę osób represjonowanych. W 1989 r. był członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” przy wrocławskim Oddziale Państwowej Akademii Nauk.

11. Renata Jasińska - Nowak

Pani Renata Jasińska - Nowak od września 1980 r. pełniła funkcję wiceprzewodniczącej Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” we Wrocławskim Teatrze Lalek, którego była aktorką. W latach 1981-1987 była aktorką w Teatrze im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze.

W latach 1983 - 1987 działała w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy Kościele Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze. Współorganizowała msze „za Ojczyznę” oraz Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej w Jeleniej Górze. W czerwcu 1987 r. uczestniczyła w spotkaniu niezależnych środowisk twórczych z Janem Pawłem II w kościele św. Krzyża w Warszawie. W latach 1983-1988 współtworzyła Niezależny Teatr Scena Czterdzieści i Cztery w Jeleniej Górze. W II połowie lat 80 - tych Pani Renata Jasińska - Nowak współpracowała z Solidarnością Walczącą oraz Komitetem Kultury Niezależnej we Wrocławiu.

Pani Renata Jasińska - Nowak była wielokrotnie zatrzymywana i przesłuchiwana. Z powodów politycznych pozbawiano ją ról w teatrze. W sierpniu 1987 r. pod naciskiem SB dyrekcja Teatru im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze nie przedłużyła z nią umowy o pracę. W latach 1987-1989 aktywnie działała w Duszpasterstwach Ludzi Pracy we wrocławskich kościołach św. Klemensa Dworzaka i św. Augustyna.

W 1989 r. współorganizowała odtworzenie relegalizowanych struktur NSZZ „Solidarność” i uczestniczyła w kampanii wyborczej prowadzonej przez Wojewódzki Komitet Obywatelski „Solidarność” w Jeleniej Górze.

12. Tomasz Jędrzejczak

Pan Tomasz Jędrzejczak w marcu 1968 r. uczestniczył w protestach studenckich we Wrocławiu. W sierpniu 1980 r. był przewodniczącym Wydziałowego Komitetu Strajkowego w Pafawagu, a następnie uczestniczył w pracach Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. Od września 1980 r. działał w NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego pan Tomasz Jędrzejczak uczestniczył w strajku na terenie Pafawagu. W grudniu 1981 r. został internowany w Zakładzie Karnym we Wrocławiu i Ośrodku Odosobnienia w Nysie, gdzie więziono go do lutego 1982 r. Po raz drugi został internowany w maju 1982 r., w Ośrodku Odosobnienia w Głogowie przebywał do lipca 1982 r. Po raz trzeci internowano go w październiku 1982 r., po niespełna miesiącu pozbawienia wolności w listopadzie 1982 r. zwolniono go z Ośrodka Odosobnienia w Grodkowie.

Pomimo przebytych represji angażował się w działalność niepodległościową. W latach 1984-1989 należał do Solidarności Walczącej. Brał udział w licznych akcjach ulotkowych i plakatowych. Był czynnie zaangażowany w kolportaż pism niezależnych takich jak: „Jutrzenka”, „Biuletyn Informacyjny”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”. W latach 1982-1989 działał w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Klemensa Dworzaka we Wrocławiu.

13. Jan Jurijków

Pan Jan Jurijków prowadził w latach 1981-1989 działalność opozycyjną w ramach tzw. „Grupy Jelczańskiej” na terenie Jelczańskich Zakładów Samochodowych. Zbierał składki pieniężne na działalność związkową oraz redagował i kolportował nielegalne wydawnictwa podziemne, ulotki i czasopisma, m.in.: „Gross Rosen”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, „Tygodnik Wojenny”, „Podaj Dalej”. Poza tym angażował się w przekazywanie informacji o bieżącej sytuacji politycznej redakcjom pism „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca” oraz Radiu Wolna Europa.

14. Elżbieta Ewa Klimek

Pani Elżbieta Klimek była członkinią Solidarności w Przedsiębiorstwie Państwowym Pracownie Konserwacji Zabytków w Toruniu.

Po przybyciu w 1983 r. do Wrocławia współtworzyła Agencję Fotograficzną „Solidarności Walczącej”. Wraz ze swoim mężem Stanisławem Klimkiem, projektowali i wykonywali zdjęcia okolicznościowe oraz odbitki, sygnowane przez Agencję Fotograficzną „Solidarności Walczącej”, które następnie rozpowszechniano w drugim obiegu wydawniczym.

Szczególnym zainteresowaniem cieszył się fotomontaż z podobiznami Jana Pawła II, Lecha Wałęsy, Czesława Miłosza i napisem „Wiara, nadzieja i miłość”, którego nakład sięgnął 10 tys. egzemplarzy oraz współtworzony przez Panią Elżbietę Klimek album fotograficzny,

poświęcony wrocławskim demonstracjom organizowanym w Święto Pracy 1 Maja 1983 r. Nakład wymienionej wyżej publikacji wyniósł około 3 tys. egzemplarzy.

15. Franciszek Konieczny

Pan Franciszek Konieczny w latach 1958-1964 działał w nielegalnej organizacji o nazwie „Rewolucyjna Organizacja Armii Krajowej”, której celem była walka ustrojem PRL oraz jednostkom radzieckim stacjonującym w Brzegu. Pan Franciszek Konieczny w latach 1981-1989 działał w ramach tzw. „Grupy Jelczańskiej” na terenie Jelczańskich Zakładów Samochodowych. Wspomniana grupa prowadziła czynną, podziemną działalność związkową, współpracując m. in. z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk i wrocławską Solidarnością Walczącą.

Pan Franciszek Konieczny zajmował się zbieraniem składek i kolportował podziemne wydawnictwa, a w piwnicy swojego domu drukował niezależne pismo „Gross Rosen” oraz ulotki. W związku z działalnością podziemną został aresztowany i zwolniony z pracy pod zarzutem kolportażu podziemnych wydawnictw.

W 1982 r. Pan Franciszek Konieczny był rozpracowywany przez SB.

16. Mieczysław Koza

Pan Mieczysław Koza od września 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”, działał w Komisji Zakładowej w Zakładzie Remontowo-Montażowym KGHM oraz wiceprzewodniczącym Rady Pracowniczej.

W latach 1982-1983 kierował konspiracyjną strukturą „Solidarności” w swoim zakładzie pracy. W 1982 r. był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego w Legnicy, organizował druk i kolportaż podziemnych wydawnictw, m. in.: „Z Dnia na Dzień”, „Solidarności Walczącej”, czy „Biuletynu Dolnośląskiego”. Od 1982 r. pełnił funkcję kuriera między Legnicą a Wrocławiem, został także koordynatorem sieci kolportażowej wydawnictw RKS „Solidarność” Dolny Śląsk oraz Solidarności Walczącej.

Z powodu podziemnej działalności Pan Mieczysław Koza był rozpracowywany przez SB w Legnicy. W kwietniu 1983 r. został aresztowany i do końca czerwca 1983 r. przebywał w Areszcie Śledczym w Legnicy i we Wrocławiu. We wrześniu 1983 r. został zwolniony z pracy.

17. Jarosław Krotliński

Pan Jarosław Krotliński od chwili wprowadzenia stanu wojennego włączył się w akcje ulotkowe i malowania napisów na murach.

Współuczestniczył w organizacji demonstracji, która miała miejsce w Kłodzku 31-08-1982 r., brał udział także w manifestacjach na ulicach Wrocławia.

Od 1984 r. działalność Pana Jarosława Krotlińskiego była związana z Solidarnością Walczą. Podczas wyjazdów zagranicznych do RFN w latach 1984-1986 wypełniał zadania kurierskie. W Monachium kontaktował się z Radiem Wolna Europa. W 1987 r. zaczął kierować działalnością wrocławskich Grup Wykonawczych Solidarności Walczącej. W tym samym roku został członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Uniwersytecie Wrocławskim. W czasie studiów współtworzył Akcję Studencką Solidarności Walczącej i pismo pt. „Kontra”. Brał udział w przerzucie sprzętu poligraficznego z Norwegii do Polski. Podczas strajku na Uniwersytecie Wrocławskim w 1988 r. prowadził nasłuch radiowy na częstotliwościach wykorzystywanych przez funkcjonariuszy SB.

W latach 1988-1989 współorganizator kilku demonstracji we Wrocławiu.

18. Cezariusz Lesisz

Pan Cezariusz Lesisz jesienią 1980 r. współtworzył Niezależne Zrzeszenie Studentów na Politechnice Wrocławskiej, na której wówczas studiował.

Od 1982 r. był członkiem Solidarności Walczącej i członkiem jej naczelnego organu-Rady Solidarności Walczącej. W sierpniu 1982 r. został internowany w ośrodku odosobnienia w Nysie, z którego został zwolniony we wrześniu 1982 r. Działalność opozycyjną prowadził do 1989 r. Kolportował nielegalne wydawnictwa, przede wszystkim „Solidarność Walcząca” i „Biuletyn Dolnośląski”. Był łącznikiem ukrywającego się Kornela Morawieckiego.

19. Stanisław Tadeusz Leśniewski

Pan Stanisław Tadeusz Leśniewski od 1982 r. był działaczem nielegalnych struktur NSZZ „Solidarność” w Polkowicach. Działał w Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Górniczych „Polkowice” w Polkowicach. Kolportował podziemne pisma, m.in. „Zagłębie Miedziowe”, „Z Dnia na Dzień” i „Solidarność Walcząca”, ponadto zajmował się zbiórką pieniędzy na rzecz represjonowanych i ich rodzin.

W latach 1982-1986 Pan Stanisław Leśniewski był wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany i rewidowany przez funkcjonariuszy SB.

20. Adam Lipiński

Pan Adam Lipiński od 1976 r. kolportował niezależne wydawnictwa. W latach 1977-1980 działał w Studenckim Komitecie Solidarności we Wrocławiu. W latach 1978-1980 był autorem, drukował i kolportował podziemne pismo „Podaj Dalej”.

Od września 1980 r. działał we wrocławskich strukturach NSZZ „Solidarność”. W czerwcu 1981 r. został delegatem na I Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Dolny Śląsk. W 1981 r. był założycielem, a następnie szefem Oficyny Wydawniczej NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk oraz współzałożycielem niezależnego pisma „Progres”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, od 13 grudnia 1981 r. do 1984 r., Pan Adam Lipiński ukrywał się. Organizował podziemne drukarnie Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność Dolny Śląsk. W 1982 r. współorganizował Akademicki Ruch Oporu we Wrocławiu, a w 1983 r. Ruch Społeczny „Solidarność. Od 1985 r. kilkakrotnie go zatrzymywano i poddawano rewizjom. W 1989 r. współtworzył ruch Centrum Demokratyczne. W latach 1982-1989 Pan Adam Lipiński wydawał, redagował lub współredagował podziemne pisma, m.in. „Biblioteka ARO”, „Konkret”, „Przegląd Myśli Niezależnej”, „Nowa Republika”, drukował „Z Dnia na Dzień”, „Region”, „Informator Strajkowy”, pismo plakatowe Centrum Demokratycznego.

21. Jerzy Majcher

Pan Jerzy Majcher od września do listopada 1983 r. działał w konspiracyjnej strukturze NSZZ „Solidarność” na terenie Dolnośląskich Zakładów Wytwórczych Maszyn Elektrycznych „Dolmel” we Wrocławiu. Zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw, m.in.: „Odrodzenie”, „Tygodnik Wojenny”, „Z Dnia na Dzień”, zbierał składki i organizował konspiracyjne spotkania.

W 1984 r. Służba Bezpieczeństwa przeprowadziła rewizję w mieszkaniu Pana Jerzego Majchera, w wyniku której odnaleziono nielegalne wydawnictwa oraz fotografie przedstawiające demonstracje i inne wydarzenia z okresu stanu wojennego. Prokuratura warunkowo umorzyła postępowanie wobec Pana Jerzego Majchera, ustalając okres próbny na rok oraz obowiązek wpłacenia świadczenia pieniężnego na rzecz PCK.

22. Juliusz Szczęsny Mateńko

Pan Juliusz Szczęsny Mateńko od 1980 roku był działaczem NSZZ „Solidarność” w Zakładach Górniczych „Polkowice” w Polkowicach, gdzie był członkiem Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” pełniąc funkcję rzecznika prasowego.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w dniach 14-15 grudnia 1981 r. uczestnik strajku okupacyjnego w ZG „Polkowice”, był członkiem Zakładowego Komitetu Strajkowego. Następnie od grudnia 1981 r. do maja 1982 r. działał w strukturze podziemnej Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego przy ZG „Rudna”, organizował pomoc dla ukrywających się członków MKS, był autorem tekstów do podziemnego pisma „Biuletynu Informacyjnego Stanu Wojny”/„Zagłębia Miedziowego. Biuletynu Informacyjnego Stanu Wojny”. Od maja do lipca 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Głogowie. W latach 1982-1983 był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Koordynacyjnego „Solidarność” Województwa Legnickiego, współredagował i kolportował „Zagłębie Miedziowe”. W związku z podziemną działalnością, w czerwcu 1983 r. został aresztowany, zwolniono go 22 lipca 1983 r. na mocy amnestii.

W latach 1984-1989 Juliusz Mateńko był członkiem Międzyzakładowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego, uczestniczył w działaniach Salezjańskich Społecznych Pomocników Kościoła przy parafii pw. Matki Bożej

Częstochowskiej w Lubinie oraz Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pw. Maksymiliana Marii Kolbe w Lubinie.

23. Włodzimierz MękarSKI

Pan Włodzimierz MękarSKI od września 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”, a następnie przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Konstrukcji Stalowych, Urządzeń Chłodniczych i Przemysłowych „Mostostal” we Wrocławiu. W czerwcu 1981 r. był delegatem na I Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Dolny Śląsk.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, w dniach 14-17 grudnia 1981 r. Pan Włodzimierz MękarSKI był współorganizatorem strajku okupacyjnego w „Mostostalu” i przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Po pacyfikacji strajku został aresztowany i 6 stycznia 1982 r. skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Najwyższy w Warszawie wydłużył karę do 4 lat i 6 miesięcy więzienia. Pan Włodzimierz MękarSKI odbywał karę w Zakładzie Karnym we Wrocławiu i w Strzelinie, lipcu 1984 r. został zwolniony na mocy amnestii. W latach 1984-1989 kolportował niezależną prasę wydawaną we Wrocławiu, redaktorem podziemnych pism „Ogniwo” i „Region”, szefem Niezależnych Warsztatów Wydawniczych Ogniwo we Wrocławiu, następnie współzałożycielem Koordynacji Wydawniczej RKW „Solidarność”. W latach 1987-1990 Pan Włodzimierz MękarSKI był członkiem Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk, W 1988 r. organizował wiece i manifestacje w sprawie uwolnienia członków Solidarności Walczącej, za co został ukarany grzywną. W sierpniu 1988 r. uczestniczył w strajku w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego we Wrocławiu.

24. Andrzej Myc

W 1980 r. pan Andrzej Myc organizował struktury NSZZ „Solidarność w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu, był członkiem Komitetu Założycielskiego a następnie Komisji Zakładowej.

Po wprowadzeniu stanu wojennego nie zaprzestał prowadzenia działalności opozycyjnej, zaangażował się kolportaż nielegalnych wydawnictw, współpracował z Regionalnym Komitetem Strajkowym „Solidarności”. Od 1982 r. był związany z Solidarnością Walcząca.

W styczniu 1984 r. został aresztowany. Prowadzono przeciwko niemu postępowanie w sprawie udziału w podziemnych strukturach NSZZ „S” oraz kolportaż nielegalnych wydawnictw i ulotek. W lipcu 1984 r. został zwolniony, a postępowanie umorzono na podstawie przepisów o amnestii. W listopadzie 1987 r. wywiesił na rynku we Wrocławiu transparent wzywający do uwolnienia Kornela Morawieckiego i Hanny Łukowskiej - Karniej. W ramach represji, w latach 1986-1988, zastrzeżono mu możliwość wyjazdów zagranicznych.

25. Gabriel Konstanty Plaminiak

Pan Gabriel Konstanty Plaminiak był organizatorem zakładowego Komitetu Strajkowego oraz inicjatorem głódówki w Dolnośląskich Zakładach Wytwórczych Maszyn Elektrycznych „Dolmel” we Wrocławiu w 1970 r., ponadto zajmował się drukowaniem i kolportażem ulotek na terenie zakładu pracy.

Od września 1980 r. zaangażował się w działalność wrocławskiej „Solidarności”, był przewodniczącym Komitetu Założycielskiego „Solidarność” w Okręgowym Zarządzie Dochodów Państwa i Kontroli Finansowej z siedzibą we Wrocławiu oraz delegatem Regionu Dolny Śląsk na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku.

Pan Gabriel Konstanty Plaminiak w dniu 13 grudnia 1981 r. został internowany w areszcie we Wrocławiu, następnie osadzony w Ośrodkach Odosobnienia w Grodkowie i Uhercach. Po zwolnieniu w październiku 1982 r. kontynuował działalność opozycyjną. W latach 1983-1987 kolportował pisma podziemne, m.in. „Prawdę”, „Z Dnia na Dzień”, „Emisariusza”, organizował zbiórki pieniędzy i żywności oraz akcje protestacyjne w obronie osób represjonowanych; jako działacz Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii św. Karola Boromeusza we Wrocławiu, współorganizował Msze za Ojczyznę. W latach 1987-1988 był ponownie aresztowany.

26. Janina Podlejska

Pani Janina Podlejska we wrześniu 1980 r. została członkiem Komitetu Założycielskiego, a następnie sekretarzem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu.

W grudniu 1981 r. uczestniczyła w akcji zbierania podpisów pod listem przeciwko aresztowaniu i internowaniu członków NSZZ „Solidarność” oraz niszczeniu mienia związkowego. W styczniu 1982 r. została zwolniona z pracy, a po kilku, rozprawach sądowych w 1982 r. przywrócono ją do pracy.

W latach 1981-1984 r. współpracowała z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk zajmując się m.in. zdobywaniem materiałów poligraficznych. Od 1982 r. działała w „Solidarności Walczącej” i kolportowała podziemne wydawnictwa. Od kwietnia do lipca 1984 r. przebywała w areszcie pod zarzutem udziału w nielegalnym związku. Podczas pobytu w więzieniu zwolniono ją z pracy. Do 1989 r. w jej mieszkaniu znajdował się punkt kolportażowy wielu podziemnych wydawnictw m.in. „Z Dnia na Dzień”, „Tygodnik Mazowsze”, „Solidarność Walcząca”, „Biuletyn Dolnośląski”, „Opcja”, „KOS”, „Myśli Nieinternowane” oraz książek, znaczków pocztowych i kartek okolicznościowych.

27. Wincenty Pycak

Pan Wincenty Pycak był aktywnym działaczem struktur Konfederacji Polski Niepodległej. Jego działalność obejmowała Wrocław i Dolny Śląsk, jak również była związana

z działaniami KPN organizowanymi na terenie całego kraju. Uczestniczył w obradach Rady Politycznej KPN, w 1989 r. był wrocławskim delegatem na III Kongres KPN w Warszawie. Od 1982 do 1989 r. kolportował bezdebitowe wydawnictwa publikowane przez KPN oraz Solidarność Walczącą. Wniósł istotny wkład w organizację okolicznościowych manifestacji i uroczystości upamiętniających zbrodnie komunistyczne. W 1985 r. został wiceszefem Okręgu Wrocław KPN, a od 1989 r. pełnił funkcję szefa Okręgu.

Służba Bezpieczeństwa kilkakrotnie przesłuchiwała Pana Wincentego Pycaka. W 1986 r. był zatrzymany na 48 godzin. Nasilenie inwigilacji w 1989 r. miało związek z przygotowaniem do wyborów 4 czerwca 1989 r. oraz inicjatywami upamiętniającymi ofiary zbrodni okresu stalinowskiego. W 1987 r. Pan Wincenty Pycak był jednym z sygnatariuszy petycji dotyczącej wyjaśnienia sprawy miejsc pochówku więźniów politycznych bezimiennie pogrzebanych na terenie Cmentarza Osobowickiego we Wrocławiu.

28. Mieczysław Rozumiszewski

Pan Mieczysław Rozumiszewski był członkiem, powstałej w 1982 r. na terenie Jelczańskich Zakładów Samochodowych, podziemnej struktury NSZZ „Solidarność”. Tzw. „grupa jelczańska” działała aż do 1989 r. obejmując swym zasięgiem teren Jelcza – Laskowic, Oławy i Brzegu.

Organizacja współpracowała z Regionalnym Komitetem Strajkowym NSZZ „Solidarność Dolny Śląsk we Wrocławiu oraz Solidarnością Walczącą. Pan Mieczysław Rozumiszewski zbierał, a następnie nagłaśniał informacje o represjach wobec działaczy związkowych, które publikował w piśmie „Gross Rosen”, jako jego redaktor. Redagował i drukował informacje o sytuacji w Polsce w postaci ulotek, które następnie kolportował wraz z innymi członkami grupy jelczańskiej. Zbierał składki na pomoc internowanym oraz ich rodzinom, uczestniczył w ukrywaniu poszukiwanych przez władze działaczy NSZZ „Solidarność” (m. in. Władysława Frasyniuka).

29. Małgorzata Schier-Przytuła

Pani Małgorzata Schier-Przytuła we wrześniu 1980 r. została członkiem Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” w Fabryce Wagonów „Pafawag” we Wrocławiu.

Po wprowadzeniu stanu wojennego została internowana. Początkowo przebywała w Zakładzie Karnym we Wrocławiu, skąd w dniu przewieziono ją do ośrodka odosobnienia w Gołdapi, gdzie przebywała do marca 1982 r.

30. Mirosław Spsychalski

Pan Mirosław Spsychalski, jako student Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, od 1978 r. współpracował ze Studenckim Komitetem Solidarności, brał udział

w kolportażu ulotek oraz niezależnej prasy, m.in. „Biuletynu Dolnośląskiego” oraz „Podaj Dalej”, a także był jednym z twórców Niezależnego Wydawnictwa Fonograficznego „Nifon”.

Od stycznia 1981 r. Pan Mirosław Spychalski zaangażował się w działalność Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego „Solidarność” we Wrocławiu oraz Niezależnego Zrzeszenia Studentów, a także był redaktorem technicznym pisma „Solidarność Dolnośląska”.

W grudniu 1981 r. Pan Mirosław Spychalski został internowany w Zakładzie Karnym we Wrocławiu, następnie przewieziony do Ośrodka Odosobnienia w Grodkowie, gdzie był przetrzymywany do czerwca 1982 r. Był wielokrotnie przesłuchiwany i szykanowany przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Po zwolnieniu z internowania Pan Mirosław Spychalski nie zaprzestał konspiracyjnej działalności w strukturach NZS. Był redaktorem naczelnym pisma „Komunikat” oraz członkiem redakcji „Gazety Akademickiej”, działał w Akademickim Ruchu Oporu.

W latach 1985-1986 Pan Mirosław Spychalski był przesłuchiwany i poddawany rewizjom przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych we Wrocławiu w związku z kolportażem podziemnych wydawnictw, takich jak: „Z Dnia na Dzień”, „Solidarność Walcząca”, „Biuletyn Dolnośląski”, „Bis” czy „Myśli nieinternowane”.

31. Marian Stępień

Pan Marian Stępień od 1979 r. kolportował w Legnicy wydawnictwa Konfederacji Polski Niepodległej. W sierpniu 1980 r. był członkiem Komitetu Strajkowego w Zakładach Mechanicznych „Legmet” w Legnicy. W latach 1980-1981 był członkiem Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w ZM „Legmet w Legnicy, a następnie Zakładowej Komisji Robotniczej.

Po wprowadzeniu stanu wojennego współorganizował akcje protestacyjne na terenie swojego zakładu pracy. W 1982 r. był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” w Legnicy, drukował i kolportował pismo „Solidarność Zagłębia Miedziowego Stanu Wojny”. W sierpniu 1982 r. brał udział w manifestacji ulicznej na terenie Legnicy. We wrześniu 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Nysie. We współpracy z wrocławską Solidarnością Walcząca zorganizował na terenie Lubina i Legnicy sieć kolportażu podziemnych wydawnictw: „Z Dnia na Dzień” i „Solidarność Walcząca”. Uczestniczył w akcjach ulotkowych i plakatowych, zbierał datki na cele związkowe i organizował pomoc dla represjonowanych. W 1983 r. został zwolniony z pracy i nie mógł znaleźć zatrudnienia na terenie Legnicy. W 1984 r. współorganizował akcję bojkotu wyborów do rad narodowych. W latach 1985-1988 uczestniczył w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Jana Chrzciciela w Legnicy i współorganizował Msze za Ojczyznę.

32. Henryk Strzyż

Pan Henryk Strzyż w 1980 r. tworzył struktury NSZZ „Solidarność” w Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Organicznego Organika-Rokita w Brzegu Dolnym. We wrześniu i

październiku 1981 r. był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”. Od czerwca 1981 r. był członkiem Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk oraz przewodniczącym Krajowej Komisji Koordynacyjnej Chemików z siedzibą we Wrocławiu.

W latach 1982-1989 działał w Tymczasowej Komisji Zakładowej w NZPO Organika-Rokita oraz Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej Ziemi Milicko-Wołowskiej. Od kwietnia do listopada 1982 r. uczestniczył w pracach Regionalnego Komitetu Strajkowego „Solidarność” Dolny Śląsk. Pan Henryk Strzyż był organizatorem podziemnego ruchu wydawniczego oraz założycielem i redaktorem pisma zakładowego „Solidarność Rokita” oraz pisma MKK „Solidarność” Ziemi Wołowsko-Milickiej „Podaj Dalej”.

W listopadzie 1982 r. został porwany przez SB i internowany w areszcie KWMO we Wrocławiu. Następnie wszczęto wobec niego śledztwo w trybie doraźnym oraz zastosowano areszt tymczasowy. W kwietniu 1983 r. za nielegalną działalność został skazany na 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 5 lat.

Po opuszczeniu aresztu współorganizował Msze za Ojczyznę oraz spotkania z artystami niezależnymi.

W 1989 r. działał w Komitecie Organizacyjnym NSZZ „Solidarność” w NZPO Organika-Rokita oraz Komitecie Obywatelskim „Solidarności” w Brzegu Dolnym.

33. Zygmunt Tadeusz Szymański

Pan Zygmunt Tadeusz Szymański w dn. 14-15 grudnia 1981 r. uczestniczył w strajkach w Zakładach Górniczych „Lubin” w Polkowicach. W lutym 1983 r. został aresztowany, a w czerwcu 1983 r. oskarżony o podłożenie ładunków wybuchowych pod gmachem KW PZPR w Legnicy. W listopadzie 1983 r. został skazany na 2 lata więzienia, Zakład Karny w Łęczycy opuścił w czerwcu 1984 r. - zwolniony na mocy amnestii. Po uwolnieniu kolportował wydawnictwa podziemne drukowane na terenie Zagłębia Miedziowego.

W latach 1983-1989 był rozpracowywany przez SB w Legnicy.

34. Mieczysław Ślasko

Pan Mieczysław Ślasko od października 1980 r. organizował struktury NSZZ „Solidarność” na terenie Bielawy. W marcu 1981 r. został przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Dąbrowszczaków „Bieltex”. W kwietniu 1981 r. został wiceprzewodniczącym Krajowej Sekcji Przemysłu Lekkiego NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego pan Mieczysław Ślasko pełnił funkcję przewodniczącego Tajnej Komisji Zakładowej i redagował pismo „Wiadomości Bielawskie”. Od 1983 r. działał w Komitecie charytatywnym w parafii Wniebowzięcia NMP w Bielawie, a w latach 1985-1989 w Duszpasterstwie Ludzi Pracy.

W 1989 r. współtworzył Komitet Obywatelski „Solidarność” Ziemi Dzierżoniowskiej oraz reaktywował struktury NSZZ „Solidarność” w „Bielteksie”.

W latach 1983-1989 był okresowo rozpracowywany przez SB w Dzierżoniowie, wielokrotnie go zatrzymywano i przesłuchiowano.

35. Tadeusz Świerczewski

Pan Tadeusz Świerczewski w marcu 1968 r. uczestniczył w demonstracjach studenckich we Wrocławiu. Od 1979 do 1980 r. był związany z podziemnym wydawnictwem „Biuletyn Dolnośląski”, kolportował wydawnictwa oficyny NOW-a.

W sierpniu 1980 r. brał udział w pracach Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Zajezdni nr VII MPK przy ul. Grabiszyńskiej we Wrocławiu.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był współzałożycielem Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk i jednym z jego najaktywniejszych działaczy. Na początku 1982 r. Pan Tadeusz Świerczewski uczestniczył w próbnym audycjach podziemnego Radia „S”. W czerwcu 1982 r. był współzałożycielem i pomysłodawcą nazwy organizacji „Solidarność Walcząca”, był jednym z organizatorów tzw. „Grupy Radiowców”, zainicjował działalność struktur kontrywywiadu Solidarności Walczącej. Jesienią 1982 r. został aresztowany pod zarzutem nielegalnej działalności związkowej, do stycznia 1983 r. był więziony w Areszcie Śledczym KWMO we Wrocławiu, a następnie leczony pod nadzorem SB.

Pan Tadeusz Świerczewski do 1989 r. był aktywnym działaczem podziemnych struktur związkowych.

36. Jan Winnik

Pan Jan Winnik w sierpniu 1980 r. współorganizował Komitet Strajkowy w Jelczańskich Zakładach Samochodowych w Jelczu. We wrześniu 1980 r. został przewodniczącym Komitetu Założycielskiego „Solidarność” w JZS, a następnie przewodniczącym Komisji Fabrycznej „Solidarność”. W 1981 r. był delegatem na I Walne Zebranie Delegatów Region Dolny Śląsk, a następnie na I Krajowy Zjazd Delegatów oraz członkiem Krajowej Komisji NSZZ „Solidarność”. Do czasu wprowadzenia stanu wojennego pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu Dolnośląskiego NSZZ „Solidarność” we Wrocławiu ds. województwa wrocławskiego.

Po wprowadzeniu stanu wojennego wchodził w skład Regionalnego Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność” Regionu Dolny Śląsk, konsultując osobiście lub przez łączników formy oporu z ukrywającymi się przywódcami podziemnych struktur. W tym czasie przez łączny okres ponad 2,5 roku pozostawał w ukryciu. Za działalność RKS, w ramach którego zajmował się organizacją akcji protestacyjnych i kolportażem podziemnych wydawnictw był poszukiwany listem gończym. Ujawnił się w lipcu 1984 r. korzystając z ustawy o amnestii.

Od 1982 r. działał w Solidarności Walczącej. W listopadzie 1984 r. był współzałożycielem Komitetu Obrony Praw Człowieka we Wrocławiu, w związku z czym SB przeprowadzała z nim rozmowy ostrzegawcze. Kolportował podziemne wydawnictwa: prasę, książki oraz znaczki i kalendarze okolicznościowe. W marcu 1986 r. podczas przeszukania jego

mieszkania znaleziono szereg nielegalnych pism: „Tygodnik Mazowsze”, „Solidarność Walcząca” i „Z Dnia na Dzień”.

Pan Jan Winnik w latach 1987-1989 wielokrotnie brał udział w manifestacjach, za co był zatrzymywany i karany grzywnami.

37. Marian Witczak

Pan Marian Witczak od września 1980 r. współtworzył struktury NSZZ „Solidarność” na terenie Lubania, przewodniczył Komitetowi Założycielskiemu oraz NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Lubaniu.

Od wprowadzenia stanu wojennego do 1989 r. działał w Tajnej Miejskiej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Lubaniu. Kolportował podziemne wydawnictwa, zbierał składki na działalność związkową, organizował manifestacje oraz akcje ulotkowe i plakatowe. W związku z podziemną działalnością wielokrotnie go przesłuchiowano i rewidowano jego mieszkanie. Działał w Lubańskiej Sekcji Ogólnospołecznej KIK w Jeleniej Górze, w latach 1984-1988 współorganizował Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej. W 1985 r. uczestniczył w wystawieniu tablicy poświęconej ks. Jerzemu Popiełuszce w kościele św. Stanisław Kostki w Warszawie. W 1988 r. działał na rzecz budowy obelisku Józefa Piłsudskiego w Lubaniu.

W latach 1989-1990 był wiceprzewodniczącym Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Lubaniu.

38. Antoni Wójtowicz

Pan Antoni Wójtowicz był współtwórcą Niezależnego Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego, w maju 1981 r. wszedł w skład Zarządu Uczelnianego NZS-u na uczelni. Angażował się w działalność wydawniczą, redagował pismo „Woda na Młyn” oraz zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw. W 1981 r. był jednym z założycieli niezależnego wydawnictwa „Universitas”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego Pan Antoni Wójtowicz uczestniczył w strajku zorganizowanym w Gmachu Głównym Uniwersytetu Wrocławskiego. Od grudnia 1981 r. do maja 1982 r. był internowany w Zakładzie Karnym we Wrocławiu i Ośrodku Odosobnienia w Grodkowie. W listopadzie 1982 r. został ponownie internowany w Zakładzie Karnym w Strzelinie.

Pan Antoni Wójtowicz był współpracownikiem pisma „Jednością Silni”, a w latach 1984-1989 prowadził podziemne wydawnictwo Spółdzielnia Wydawnicza Profil.

39. Elżbieta Zawadzka

Pani Elżbieta Zawadzka od września 1980 r. działała w NSZZ „Solidarność”. W latach 1980 - 1981 była przewodniczącą Komitetu Założycielskiego, nast. Komisji Zakładowej NSZZ

„Solidarność” w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym oraz pełniła m. in. funkcję przewodniczącej Regionalnej Sekcji Pracowników Służby Zdrowia przy Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim NSZZ „Solidarność” Województwa Jeleniogórskiego, a następnie przy Zarządzie Regionu NSZZ „Solidarność” w Jeleniej Górze. Działała również w Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Pracowników Służby Zdrowia. W styczniu i lutym 1981 r. brała udział w strajku okupacyjnym w klubie „Gencjana” w Jeleniej Górze.

Po wprowadzeniu stanu wojennego od 13 grudnia 1981 r. do 29 kwietnia 1982 r. została internowana w ośrodkach odosobnienia w zakładach karnych w Kamiennej Górze, Wrocławiu i Gołdapi. Po wyjściu na wolność pani Elżbieta Zawadzka kontynuowała podziemną działalność. W latach 1982 - 1986 zajmowała się kolportażem pism, m.in.: „Odroczenia”, „Zerwij Kajdany. Połam Bat...”, „Gencjany”, „Dywanika”, „Celwiskoziaka”, „Z Dnia na Dzień”, „Solidarności Walczącej”. Z Warszawy do Jeleniej Góry przywoziła m.in.: „Tygodnik Mazowsze” i inne wydawnictwa.

Pani Elżbieta Zawadzka brała czynny udział w licznych akcjach ulotkowych, plakatowych oraz zajmowała się malowaniem napisów na murach w miejscach publicznych. W latach 1983 - 1986 była działaczką Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze oraz członkinią Oddziału Solidarności Walczącej w Jeleniej Górze.

40. Julian Roman Zawadzki

Pan Julian Roman Zawadzki od września 1980 r. był działaczem NSZZ „Solidarność” na terenie Lubina i Polkowic.

Po 13 grudnia 1981 r. był uczestnikiem w Zakładach Górniczych „Rudna” w Polkowicach. Od 1982 r. Pan Julian Zawadzki był członkiem Tymczasowego Komitetu Zakładowego NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Budowy Kopalń w Lubinie, następnie od 1984 r. Międzyzakładowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego, kolportował ulotki oraz pisma podziemne, takie jak: „Solidarność Dolnośląska”, „Z Dnia na Dzień” czy „Solidarność Walcząca”, a także był redaktorem i drukarzem pisma „Zagłębie Miedziowe”.

Konspiracyjna działalność, zaangażowanie w zbieranie składek na pomoc dla osób represjonowanych oraz rozpowszechnianie nielegalnych wydawnictw były przyczyną aresztowania i osadzenia Pana Juliana Zawadzkiego w kwietniu 1985 r. w Areszcie Śledczym w Legnicy, następnie w Zakładzie Karnym we Wrocławiu. W czasie przesłuchań był kilkakrotnie pobity, w związku z czym podjął głodówkę w celu przyśpieszenia procesu sądowego. W styczniu 1986 r. Sąd Rejonowy w Lubinie skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę. Ponadto w lipcu 1985 r. został zwolniony z Przedsiębiorstwa Budowy Kopalń w Lubinie i pozostawał bez pracy do listopada 1988 r.

Po opuszczeniu aresztu w styczniu 1986 r. Pan Julian Zawadzki kontynuował działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność”. Za udział w manifestacji w rocznicę Zbrodni Lubieńskiej w sierpniu 1987 r. został skazany na karę grzywny. W sierpniu 1988 r. współorganizował strajk okupacyjny w Zakładach Górniczych „Rudna” w Polkowicach.

Od 1986 r. działał w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Lubinie. Od 1989 r. był członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Lubinie.